

Una Església rica en santedat

Romà Casanova, bisbe de Vic

En un primer moment, quan vaig veure que el lema del Dia de l'Església Diocesana és «Tu també pots ser sant», vaig quedar una mica perplex. Perquè la finalitat d'aquesta jornada és prendre més i més consciència que l'Església l'hem de mantenir entre tots els creients. Cada un ha d'aportar el millor d'ell mateix per tal que la missió única de tots els qui formem la gran família eclesial es pugui acomplir a bastament. En menys paraules, la qüestió és l'aportació generosa a la nostra Església diocesana. Tanmateix, mirant-ho de més a prop, és evident que l'Església —i en ella, tots i cada un dels seus membres— es manifesta en la santedat dels seus fills i en la missió que aconsegueixen d'eixamplar el Regne de Déu. Santedat i missió són inseparables, perquè el testimoni més clar que fa avançar l'Església és la credibilitat dels cristians. Aquesta lluita per la coherència de vida és el que entenem per santedat dels fills de Déu.

Santedat i missió són inseparables, perquè el testimoni més clar que fa avançar l'Església és la credibilitat dels cristians.

Aquest any la data del Dia de l'Església Diocesana coincideix amb la festa de la Dedicació de la Basílica del Laterà, dia que va establir Francesc, papa, per commemorar a partir d'aquest any els sants, els beats, els venerables i els servents de Déu en les Esglésies particulars. Al bisbat de Vic, a més dels set sants canonitzats i d'un centenar de beats, la majoria màrtirs, tenim també fills d'aquesta terra que tenen la causa de canonització oberta, com els venerables Josep Torras i Bages, Caterina Coromina i Joan Collell, als quals cal afegir els servents de Déu, com els sacerdots i laics assassinats per odi a la fe

en els anys trenta del segle passat i la joveneta Josefina Vilaseca, màrtir de la puresa. Per això, tenint en compte el gran nombre de persones reconegudes per la seva santedat o en camí del possible reconeixement, hem de pensar en altres homes i dones sants, tant en el passat com en el present. Perquè estic segur que, en aquest temps de prova forta per a la fe, hi ha veritable santedat en molts catòlics.

En conclusió, la veritable riquesa de l'Església són els sants. Per consegüent, el que em pertoca de dir és senzillament, i ho repeteixo: «Tu també pots ser sant.» Sigues dels qui tenen clar que l'única cosa que es pot considerar un fracàs en aquesta vida és no ser sant. Viu amb autenticitat el seguiment de Crist —la que cerquen els joves en aquest moment d'incertesa— i, d'aquesta manera, aportaràs el millor de tu mateix a l'Església, perquè seràs en camí de santedat i de missió.

